

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/26/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010614
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010614.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča, v trestnej veci proti obžalovanému Y. N., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm.d) Tr.zák. s poukazom na § 139 ods.1 písm.e) Tr.zák. a s poukazom na § 47 ods.2 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 18.1.2016, sp.zn. 1T/183/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. júla 2016 takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 321 ods.1 písm.e), ods.2 Tr.por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku celý výrok o treste, spôsobe jeho výkonu a uloženom ochrannom dohľade.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný Y. N. - nar. X.X.XXXX v V., trvale bytom T. V.,
t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS
llava

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods.2 Trestného zákona, § 47 ods.2 Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.2, ods.3 Trestného zákona, § 36 písm.l), písm.n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm.b) Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona súd zároveň z r u š u j e výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 147/2014 zo dňa 28.10.2014, ktorý prevzal dňa 20.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2014, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 76 ods.1 Trestného zákona, § 78 ods.1 Trestného zákona ukladá sa mu ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Ostatné výroky zostávajú týmto rozhodnutím nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 18.1.2016, sp. zn. 1T/183/2015 bol obžalovaný Y. N. uznaný vinným pre zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. e) Trestného zákona a s poukazom na § 47 ods.2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 08. júla 2014 v čase okolo 14.00 hodiny v V. na ulici L., vo vchode číslo 3, po tom ako nastúpil do výťahu s poškodeným C. A., nar. XX.XX.XXXX, o ktorom predpokladal, že mal okolo 70 rokov a vyviezol sa s ním na piate poschodie a potom späť na prízemie, tohto pritlačil rukou a telom o stenu výťahu, z vrecka nohavíc mu vzal púzdro s finančnou hotovosťou vo výške 90 eur a potom z výťahu vystúpil, čím spôsobil poškodenému C. A. škodu v celkovej výške 91 eur,

hoci bol už rozsudkom Okresného súdu Prievidza, č.k. 4T 163/1990-64 zo dňa 29. októbra 1990, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. októbra 1990, uznaný vinným aj zo spáchania trestného činu lúpeže podľa § 234 ods.1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, ktorý aj vykonal a zároveň bol aj rozsudkom Okresného súdu Prievidza, číslo zn. 3T 110/2007-134 zo dňa 21. júna 2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. júna 2007 uznaný vinným aj zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky 4 mesiace, pričom tento trest aj vykonal.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods.2 Trestného zákona, § 47 ods.2 Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.8 Trestného zákona k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 25 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods.4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona okresný súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 147/2014 zo dňa 28.10.2014, ktorý prevzal dňa 20.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2014, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo naväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Podľa § 76 ods.1 Trestného zákona, § 78 ods.1 Trestného zákona mu uložil ochranný dohľad v trvaní 2 roky. Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenému C. A., nar. 25.XX.XXXX, bytom V., ulica L. č. X/XX škodu vo výške 90 eur.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote prostredníctvom svojho obhajcu napadol obžalovaný a to proti výroku o uloženom treste. Napadnutému rozsudku vytykal neprimeranosť uloženého trestu, pričom poukázal na tú skutočnosť, že v priebehu celého prípravného konania svojim postojom napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti, k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento úprimne oľutoval, čo mu v zmysle § 36 písm.l), písm.n) Tr.zák. poľahčuje. Poukázal tiež na okolnosti spáchania trestnej činnosti a spôsob jej vykonania v tom smere, že pokiaľ došlo k použitiu násillia tak iba veľmi nízkej intenzity, pričom následky pre poškodeného neboli podľa názoru obžalovaného závažné, nijako mu neublížil na zdraví. Pohnútkou jeho činu bola jeho dlhodobá zlá materiálna situácia, čo zodpovedá aj znaleckému posudku. Taktiež poukázal na znalecký posudok v tej časti, kde znalec dospel k záveru, že jeho resocializácia je možná. Vzhľadom na uvedené a tiež s poukazom na jeho vek 55 rokov, je uložený trest odňatia slobody vo výmere 25 rokov neprimerane prísny. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti mal súd prvého stupňa dospieť k záveru, že trest uložený mu predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/147/2014 je na ochranu spoločnosti a jeho nápravu dostatočný a preto mal v zmysle § 44 Tr.zák. upustiť od uloženia súhrnného trestu. Preto požiadal odvolací súd, aby v tomto zmysle po zrušení napadnutého rozsudku rozhodol sám. V prípade, ak by odvolací súd takémuto návrhu nevyhovel, alternatívne žiadal, aby mu bol v zmysle § 47 ods.2 Tr.zák. posledná veta po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste, uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, zástupkyňa krajskej prokurátorky uviedla, že výrok o treste považuje za správny a zákonný a v súlade s ustanovením § 47 ods.2 Tr.zák., preto navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného sa v plnej miere pridržiaval dôvodov písomného odvolania a navrhol, aby odvolací súd po zrušení výroku o treste napadnutého rozsudku rozhodol v intenciách odvolania.

Obžalovaný uviedol, že ho mrzí čo urobil a súhlasí so slovami svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. o vine, uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona a s poukazom na § 47 ods. 2 Trestného zákona, pretože tento svojím konaním popísaným v skutku naplnil všetky zákonné znaky citovaného trestného činu. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné a to z nasledujúcich dôvodov.

Čo sa týka rozhodovania o potrestaní obžalovaného, o osobe obžalovaného z miesta bydliska nie sú známe bližšie informácie, bol však v minulosti v priestupkovom konaní jedenkrát postihnutý uložením pokuty za priestupok proti majetku. Ako vyplynulo z odpisu registra trestov a priložených trestných spisov, doposiaľ bol Y. N. jedenásťkrát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 2T/103/2015 zo dňa 15. júla 2015, právoplatným toho istého dňa a bol mu uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Okrem toho z trestného spisu Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 4T 163/1990 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom sp. zn. 4T 163/1990 zo dňa 29. októbra 1990, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. októbra 1990, uznaný vinným zo spáchania trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zb., trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky so zaradením do II. (druhej) nápravnovychovnej skupiny, ktorý trest aj vykonal. Z ďalšieho trestného spisu Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T 110/2007 je zrejmé, že obžalovaný bol rozsudkom 3T 110/2007 zo dňa 21. júna 2007, právoplatným dňa 21. júna 2007, uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest aj vykonal. Napokon z trestného spisu Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 147/2014 vyplýva, že obžalovaný bol trestným rozkazom 3T 147/2014-104 zo dňa 28. októbra 2014, ktorý prevzal dňa 20. novembra 2014 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29. novembra 2014, uznaný vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody formou spolupáchateľstva podľa § 20 k § 194 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z., prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 28 (dvadsaťosem) mesiacov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov a bola mu uložená povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom okresný súd správne zistil, že obžalovanému je potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody a to s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, pretože aktuálne prejednávaneho skutku sa dopustil skôr, ako mu bol doručený odsudzujúci trestný rozkaz Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 147/2014 zo dňa 28. októbra 2014, ale i s použitím § 41 ods. 2 Trestného zákona, keďže ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu za viac úmyselných trestných činov spáchaných dvoma skutkami, pričom jeden z nich je zločinom. Súčasne tiež aplikoval pri ukladaní trestu ustanovenie § 47 ods. 2 Trestného zákona, pretože obžalovaného odsudzoval a trest mu ukladal za dokonaný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, pričom tento už bol za trestné činy lúpeže dvakrát potrestaný, ako to vyplýva z trestných spisov a rozsudkov jednak Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 4T 163/1990 zo dňa 29. októbra 1990 a tiež rozsudku Okresného súdu Prievidza,

sp. zn. 3T 110/2007 zo dňa 21. júna 2007. S poukazom na uvedené a tiež znalecký posudok a vyjadrenie znalca z odboru psychológie, že je možná resocializácia obžalovaného, potom okresný súd obžalovanému uložil podľa § 188 ods.2 Trestného zákona, § 47 ods.2 Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.8 Trestného zákona súhrnný nepodmienečný trestu odňatia slobody v trvaní 25 (dvadsaťpäť) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods.4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia. Súčasne podľa § 42 ods.2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 147/2014 zo dňa 28.10.2014, ktorý prevzal dňa 20.11.2014 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2014, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Podľa § 76 ods.1 Trestného zákona, § 78 ods.1 Trestného zákona obžalovanému tiež uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Krajský súd preskúmajúc uvedený výrok o treste zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol na všetky zákonné ustanovenia dôležité z hľadiska jeho ukladania, vychádzal zo zásad uvedených v § 34 Tr. zák. a účelu trestu, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, avšak nevyhodnotil dôsledne všetky okolnosti prípadu majúce v tomto smere význam. V danom prípade základom pre určenie trestnej sadzby a uloženie trestu za prejednaný trestný čin je ustanovenie § 47 ods.2 Tr.zák. (tzv. zásada trikrát a dosť), pre aplikáciu ktorého boli splnené zákonné podmienky s poukazom na vyššie uvedené prechádzajúce odsúdenia obžalovaného Y. N.. Podľa tohto ustanovenia súd páchatel'ovi uloží trest odňatia slobody na doživotie, ak uloženie takéhoto trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu 25 rokov (§ 47 ods.1 písm.a/ a písm.b/ Tr.zák.), inak uloží trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov, ak tomu nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súd však nemôže takému páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody pod dvadsať rokov.

Odvolací súd dôsledne skúmajúc pomery páchatel'a a s poukazom na už konštatovanú možnosť resocializácie a teda nápravy obžalovaného znalcom, dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že nie sú splnené zákonné podmienky na uloženie trestu na doživotie. Okresný súd však podľa názoru odvolacieho súdu nedostatočne skúmal aj skutočnosť, či uloženie trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov, (ktorý by inak bol súd povinný obžalovanému uložiť a aj uložil), nebránia okolnosti hodné osobitného zreteľa a je možné obžalovanému uložiť trest nižší ako 25 rokov, nie však pod hranicu 20 rokov (§ 47 ods.2, posledná veta). Odvolací súd v tomto smere dospel k záveru, že sú prítomné takéto okolnosti hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce uloženie nižšieho trestu. V prvom rade je nutné poukázať na samotný postoj obžalovaného k aktuálne spáchanej trestnej činnosti, kedy napomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti, k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento úprimne oľutoval, čo sú poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm.l), písm.n) Tr.zák. Taktiež významnou skutočnosťou majúcou vplyv na potrestanie obžalovaného sú i okolnosti za akých boli všetky trestné činy lúpeže odôvodňujúce ukladanie trestu za použitia § 47 ods.2 Tr.zák., spáchané. Bez toho, že by odvolací súd chcel zľahčovať konanie obžalovaného je nutné poukázať na to, že tieto neboli obžalovaným spáchané nejakým brutálnejším spôsobom s následkami na zdravie poškodených a vždy sa k činom priznal a tieto oľutoval. Aj s prihliadnutím na uvedené mu boli v predchádzajúcich prípadoch za trestné činy lúpeže ukladané tresty síce nepodmienečné, avšak v jednom prípade tesne nad spodnou hranicou trestnej sadzby v trvaní 3 roky a v druhom prípade dokonca pod spodnou hranicou trestnej sadzby s použitím mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia. Prítom ako už je konštatované vyššie, podľa záverov znalca psychológa v prípade vhodného prostredia a príslušnej spolupráce s ostatnými príslušnými orgánmi je možné uvažovať o resocializácii obžalovaného. Všetky vyššie uvedené skutočnosti v súhrne, prihliadajúc i na vek obžalovaného považoval odvolací za okolnosti hodné osobitného zreteľa v zmysle § 47 ods.2 a prihliadajúc tiež na účel trestu nielen z hľadiska generálnej, ale i individuálnej prevencie a dospel k záveru, že trest uložený súdom prvého stupňa je neprimerane prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti a prevýchovu obžalovaného bude postačovať na neho vplývať aj uložením súhrnného trestu kratšieho trvania a to vo výmere 20 rokov.

Preto odvolací súd z podnetu odvolania obžalovaného zrušil podľa § 321 ods.1 písm.e), ods.2 Tr.por. v napadnutom rozsudku celý výrok o treste, spôsobe jeho výkonu a uloženom ochrannom dohľade a sám rozhodol tak, že podľa § 188 ods.2 Trestného zákona, § 47 ods.2 Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona, § 41 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.2, ods.3 Trestného zákona, § 36 písm.l), písm.n) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona uložil obžalovanému súhrnný

nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods.2 písm.b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 ods.2 Trestného zákona zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 147/2014 zo dňa 28.10.2014, právoplatný dňa 29.11.2014, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad. Napokon uložil obžalovanému podľa § 76 ods.1 Trestného zákona, § 78 ods.1 Trestného zákona i ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Odvolací súd uvádza, že aj keď takýto súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov je v danom prípade uložený na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, je nutné povedať, že ide o dlhodobé obmedzenie osobnej slobody obžalovaného, ktoré podľa presvedčenia súdu bude mať na neho dostatočný prevýchočný vplyv, aby si uvedomil závažnosť svojho opakovaného protispoločenského konania a bude ním splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák.

Záverom odvolací súd dodáva, že pokiaľ obžalovaný v odvolaní alternatívne navrhoval, aby súd v zmysle § 44 Tr.zák. u neho upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený mu predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 3T/147/2014 zo dňa 28.10.2014 je na ochranu spoločnosti a jeho nápravu dostatočný, takýto postup v danom prípade vylučuje samotné znenie ustanovenia § 47 ods.2 Trestného zákona.

Napokon výrok o náhrade škody, ktorým bol podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný zaviazaný uhradiť poškodenému C. A. škodu vo výške 90 €, tento zostal nedotknutý, odvolaním napadnutý nebol, má podklad v dokazovaní a vo výroku o vine, pričom odvolací súd v tomto smere nezistil chyby odôvodňujúce podanie dovolania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.